

Så här börjar de tre undangömda berättelserna:

Den som flyttar om natten säger inte adjö

”Alltid längtar jag efter att få berätta om de nio konungarikerna som en gång låg längs med Trädgårdsgatan i den lilla staden Lund. Det var självständiga riken även om de var i miniatyr ty där kunde man lära sig allt som behövdes för att leva om man bara inte var alltför bortskämd.”

Rigmor von Nebel

”Jag var på väg till postkontoret en vacker vinterdag men jag frös så förfärligt om läpparna. Råkade gå förbi en vän på gatan, såg henne inte.

Varför går du så hopkurad? frågade hon.

Jag tänker på ett tillfälle då jag ljög fast jag vet inte vad jag skulle ha sagt istället, sa jag.

Det är längesedan nu, men jag tror faktiskt att folk ljög mera då än nu.”

Cigarrhandlarens döttrar

”Då och då hade jag slutat delta i det vanliga livet bara för att kunna höra vad som hände, höra berättelserna. Redan tidigt längtade jag efter att i skrift framställa stora skeenden, helst utifrån mikroskopiska händelser. Inte alltför sällan inträffade dej att jag förälskade mej, *inte i människor utan i händelser.*”